

Něco o účinkujících

Kalliopé Trio Prague a Dr. David Beveridge

Kalliopé Trio Prague bylo založeno v roce 2011 na půdě pražské Akademie múzických umění. Všichni jeho členové jsou laureáty mezinárodních soutěží a mají za sebou řadu zkušeností sólistických i z komorních ansámbľů. Od svého založení soubor spolupracuje s Guarneri Trio Prague (Ivan Klánský, Čeněk Pavlík, Marek Jerie), pod jehož vedením se několikrát účastnil mistrovských kurzů v Bad Saulgau v Německu. Vedle toho spolupracuje s osobnostmi, jako je Jiří Panocha, Leoš Čepický a Miroslav Petráš. V roce 2014 trio debutovalo na Mezinárodním hudebním festivalu Pražské jaro a zaznamenal dva výrazné soutěžní úspěchy – 2. cenu na Mezinárodní soutěži Antonína Dvořáka a 1. cenu na Soutěži Nadace Bohuslava Martinů, kde rovněž získalo cenu Českého spolku pro komorní hudbu. K dalším soutěžním úspěchům patří 3. cena a ocenění za nejlepší provedení díla Wolfganga Amadea Mozarta na mezinárodní soutěži komorní hudby Johannese Brahmsa v polském Gdaňsku 2015 a v roce 2016 laureátský titul na soutěži Johannese Brahmsa v rakouském Pörschachu. V posledních sezónách se trio vedle komorních koncertů věnovalo i spolupráci s orchestry, a to konkrétně s Karlovarským symfonickým orchestrem pod taktovkou Jana Kučery a Západočeským symfonickým orchestrem Mariánské Lázně s dirigentem Janem Mikolášem, se kterými uvedlo Trojkonzert C dur, op. 56, Ludwiga van Beethovena. V roce 2017 zakončili jeho členové studium komorní hry ve třídě Ivana Klánského a Leoše Čepického na pražské Akademii múzických umění

absolventským koncertem v rámci festivalu Dny Bohuslava Martinů. Uvedli zde spolu s orchestrem AKS pod taktovkou Leoše Svárovského světovou premiéru Trojkonzertu předního českého skladatele Ondřeje Kukála, který Trojkonzert pro housle, violoncello, klavír a symfonický orchestr „Boj o radost“, op. 50, pro Kalliopé Trio Prague zkomponoval jako dar.

Markéta Vokáčová začala hrát na housle pod vedením Miroslava Nováka. V roce 2003 se stala studentkou Pražské konzervatoře ve třídě Pavla Kudelásk. Studium pražské Akademie múzických umění ve třídě Leoše Čepického zakončila provedením Chačaturjanova houslového koncertu s PKF – Prague Philharmonia. S úspěchem se účastnila národních i mezinárodních soutěží. Absolvovala řadu interpretačních kurzů (u Stephena Shippse, Hagaie Shahama, Václava Hudečka a dalších). Na Akademii Václava Hudečka v Luhačovicích získala v roce 2012 ocenění pro nejlepšího účastníka kurzu včetně turné po České republice.

Jako sólistka spolupracovala vedle orchestru PKF – Prague Philharmonia také se Západočeským symfonickým orchestrem Mariánské Lázně, Komorním orchestrem Leoše Janáčka, komorním souborem Camerata Moravia a Moravskou filharmonií Olomouc. Od roku 2009 působila v Symfonickém orchestru Českého rozhlasu a v roce 2014 se stala členkou České filharmonie.

Jan Zemen studoval pardubickou konzervatoř ve třídě Josefa Krečmera. V době studia na konzervatoři zaznamenal mnoho úspěchů na interpretačních soutěžích a mistrovských kurzech (David Sella, Evžen Rattay, Michaela Fukačová, Yosif Feigelson). K největším úspěchům patří titul absolutního vítěze na soutěžní přehlídce konzervatoří České republiky v roce 2005 a titul laureáta na mezinárodní violoncellové soutěži v rakouském Liezenu. Pražskou Akademii múzických umění vystudoval u Miroslava Petráše, následné studium na Hochschule für Musik ve švýcarském Luzernu absolvoval ve třídě Marka Jerieho. Je stálým členem souboru Barocco Sempre Giovane a netradičního hudebního tělesa Prague Cello Quartet. Od roku 2013 působí jako pedagog na Konzervatoři Pardubice.

Miroslav Sekera se věnuje hře na klavír od tří let, kdy jeho nevšední talent objevila vynikající pedagožka profesorka Zdena Janžurová. Současně s klavírem započal studium hry na housle. Díky svému umění hry na klavír a současně na housle byl vybrán do role malého Mozarta v oskarovém filmu *Amadeus* režiséra

Miloše Formana (1984). Hře na oba nástroje se věnoval až do svého přijetí na Pražskou konzervatoř, kde se rozhodl pouze pro studium hry na klavír. Byl přijat do třídy profesorky Evy Boguniové. Po celou dobu studii též navštěvoval třídu profesora Martina Ballýho. Dále pokračoval na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze u docenta Miroslava Langera. Studium dokončil v roce 1999, a to jako nejúspěšnější student.

V roce 2002 se stal vítězem mezinárodní soutěže J. Brahmsa v rakouském Pörschachu. Již předtím získal ocenění v mnoha významných soutěžích u nás i v zahraničí – například v soutěži F. Chopina v Mariánských Lázních, v soutěži pořádané HAMU (Stipendium firmy YAMAHA) nebo v mezinárodní soutěži v Gaillardu ve Francii.

V roce 2006 mu bylo vydáno sólové CD firmou Multisonic (za podpory Nadace Český hudební fond) s díly J. Brahmsa, D. Scarlattioho a M. Moszkovského. Pro soudobého bostonského hudebního skladatele Josepha Summera nahrál v USA tři CD, která vydaly nahrávací společnosti Albany Records a Navona Records. V roce 2013 nahrál s houslistou Josefem Špačkem CD pro firmu Supraphon. Pravidelně spolupracuje s Českým rozhlasem. Již několikrát vystoupil jako sólista se Symfonickým orchestrem FOK pod vedením dirigenta Jiřího Kouta. Pravidelně spolupracuje s mezzosopranistkou Dagmar Peckovou či hornistou Radkem Baborákem. V roce 2016 debutoval ve Dvořákově síni pražského Rudolfinu v rámci cyklu „Světová klavírní tvorba“ a v roce 2017 obdržel v New Yorku cenu hudební společnosti „Salon de Virtuosi“.

Dr. David Beveridge – americký muzikolog, rodák ze státu Ohio, studoval a učil na různých vysokých školách a univerzitách ve Spojených státech, dokud v roce 1993 trvale nepřesídlil do Čech. Zde působí jako překladatel, badatel, publicista a občasný přednášející. Pracuje dlouhodobě na komplexní monografii věnované životu a dílu Antonína Dvořáka. Jeho četné články vyšly tiskem v České republice, Německu, Velké Británii a Spojených státech amerických.

Koncert se koná za laskavého
přispění Nadace Český hudební fond

Ze světa hudby

Adam Plachetka – To je klasika!

Uznávaný operní pěvec Adam Plachetka v knižním rozhovoru s názvem *To je klasika!* hovoří o světě opery a klasické hudby. Pro zpracování knihy oslovil svého kamaráda z konzervatoře Vojtěcha Babku, který pracuje v Českém rozhlase a má blízko ke psaní i k hudbě.

„Bavili jsme se o tom, jakou formu zvolit, a nakonec jsme se shodli, že než rozhovor nějak komplikovaně přepisovat do uceleného textu, mohli bychom naopak zachovat podobu rozhovoru. Myslím si, že to povídání vychází o to přirozeněji,“ řekl basbarytonista **Adam Plachetka**.

„Jsem rád, že se knihu povedlo i přes nedostatek papíru vytisknout,“ podotkl Plachetka.

Kniha *To je klasika!* má podtitul *Nevážné rozmluvy o vážné hudbě*. „Nejobtížnější otázkou při psaní knihy bylo, jak moc odborně ji pojmovat. Nakonec jsme se rozhodli, že chceme srozumitelnost pro běžného čtenáře, ale nesklouzávat do trivializace a dát tam i něco poučeného pro studenty v oboru,“ sdělil Plachetka. „Snažili jsme se vyhnout bulvarizaci, i když tam jsou moje zážitky a zkušenosti, drželi jsme se v mantinelech profesního života,“ dodal.

Spoluautor knihy **Vojtěch Babka** vystudoval sólový zpěv ve třídě Ludka Löbla na Pražské konzervatoři. Díky tomu získal vhled do otázek pěvecké techniky, hudebně dramatického umění i divadelního zákulisí. „Adam Plachetka, jehož uznává publikum doma i ve světových hudebních metropolích a kterého pojí spolupráce s nejrespektovanějšími osobnostmi uměleckého světa, je stále tímž srdečným, vtipným, spon-tánním a inspirativním kamarádem jako v prvním ročníku konzervatoře. Ovšem s devizou zkušeností a názorů, jaké se za dvě desetiletí kariéry podaří nastřádat málokomu,“ napsal v předmluvě knihy.

Zdroj: www.operaplus.cz

Program koncertu

Kalliopé Trio Prague:

Markéta Vokáčová – housle

Jan Zemen – violoncello

Miroslav Sekera – klavír

a

Dr. David Beveridge – průvodní slovo

Antonín Dvořák

„Klid“ pro cello a klavír

Josef Suk

Klavírní trio c moll

přestávka

Antonín Dvořák

Klavírní trio „Dumky“

KRUH PŘÁTEL HUDBY ČESKÁ TŘEBOVÁ

58. koncertní sezóna
515. hudební večer – náhradní termín

KALLIOPÉ TRIO PRAGUE

DR. DAVID BEVERIDGE

Malá scéna Česká Třebová

úterý 21. prosince 2021 v 19:00 hodin
(náhradní termín – platí vstupenky
z 19. 5. 2020 a z 27. 10. 2020)

Desatero návštěvníka koncertu

Na koncert chodíme vhodně oblečení. Požadavek společenského oděvu při návštěvě kulturní akce má svou logiku. Vytrhuje nás totiž ze všedního dne, uvádí nás do jiné nálady, utváří atmosféru výjimečnosti.

Přicházíme pokud možno včas, abychom si v klidu mohli odložit v šatně a usadit se na svá místa. Jestliže se opozdíme, slušností je počkat do konce právě hrané skladby a poté se v tichosti usadit.

Nejlépe ještě v šatně vypínáme mobilní telefony.

Po začátku představení již nekonverzujeme, a to ani šepem, a v žádném případě nešustíme sáčky od bonbónů. Cokoliv žvýkat, cumlat nebo popíjet je v hledišti nepřijatelné.

Při vstupu interpreta na pódium je vhodné krátce zatleskat, abychom jej přivítali a podpořili.

Tleskáme až po skončení celého díla, ne po jednotlivých větách nebo částech. Při obzvlášť vydařených, strhujících koncertech jsou již i v našich končinách společensky tolerovány temperamentnější projevy uznání – potlesk ve stoje, volání bravo či dupání. Během děkovačky neodcházíme, je to vůči účinkujícím nezdvořilé.

Jsme-li nachlazení, kýcháme a kašleme, na koncert nechoďme.

Bereme-li s sebou děti, musíme mít jistotu, že jsou opravdu slušně vychované a disciplinované a dokážou sedět (často i dost dlouho) v klidu.

Pokud nemáme skutečně vážné důvody opustit sál během produkce, neodcházíme. Stane-li se, že musíme neoddělně odejít dříve, odejdeme až po doznění celé právě hrané skladby. Během interpretace se nikdy neodchází, je to neslušné vůči interpretovi i ostatním posluchačům.

PAMATUJME: Naše chování by mělo být příkladem pro ostatní. Věřte, není lehké být interpretem. Chce to velkou dávku péle, trpělivosti, ale i odvahy. Chovejme se vždy tak, jak bychom chtěli, aby se chovali posluchači, kdybychom stáli na pódiu my sami!

Pozvánka do: PETROF Gallery

Na Brně 2136/4, 500 06 Hradec Králové

Výstava

Začátek: **10. 1. 2022** v **9:00** hodin

Konec: **28. 2. 2022** v **18:00** hodin

PETROF Colours

Jak jinak nechat vyniknout krásným barevným pianům, než umístit je do čistě bílého prostoru? Od ledna 2022 Vám na stěnách PETROF Gallery představíme projekt **PETROF Colours**, kterému jsme se intenzivně věnovali v roce 2021.

Jedná se o fotografie umělců (*Yuval Salomon* – Izrael, *Thomas Krüger* – Německo, *Karim Kamar* – UK, *Norbert Daniš* – Slovensko, *Gamazda* – Rusko a *Jan Veselý* – ČR) z natáčení videí ze série PETROF Colours. Všechna videa naleznete na našem YouTube.

Srdečně Vás zveme do hudební kavárny PETROF Café. Nechte se inspirovat uměním, v kulturním a obchodním centru PETROF Gallery to jde samo!

www.petrofgallery.cz
www.petrof.cz

Další termíny koncertů KPH Česká Třebová

8. 2. 2022 **Leoš Čepický** (housle),
Michal Kaňka (violoncello),
Ivan Klánský (klavír)

10. 3. 2022 **Dominika Weiss Hošková**
(violoncello),
Jiří Hošek (violoncello)

Příští koncert KPH

se uskuteční 20. ledna 2022

od 19:00 hodin

v českotřebovské Malé scéně

Tenorová antidepresiva Štěpán Růžička, Rose Melody a Amedeus kvarteto

Tenorová antidepresiva – koncert složený ze slavných melodií populární i klasické hudby v unikátním obsazení malého swingového orchestru, smyčcového kvarteta, tenoristy a krásné zpěvačky. V průběhu večera zazní melodie českého i světového repertoáru z dílen velikanů kantilénové tvorby. Těšit se tak můžete například na písně *Con Te Partiro*, *Láska prý*, *Funiculi Funicula*, *Caruso*, *Strangers In the Night* nebo na muzikálové melodie, jako je *Maria*, ale i na úryvky z českých oper a operet včetně motivů z *Prodané nevěsty*.

Zájemci o pořady KC Česká Třebová si mohou vstupenky zakoupit jednak online prostřednictvím internetu na: www.kcct.cz, jednak v Informačním centru Česká Třebová, tel.: 465 500 211. Vstupenky si vyzvednete nejpozději do 24 hodin od zarezervování, poté bude rezervace automaticky zrušena!

Kulturní centrum Česká Třebová
Nádražní 397, 560 02 Česká Třebová
tel.: 465 532 805
e-mail: info@kcct.cz
www.kcct.cz

Několik otázek pro Dr. Davida Beveridge a člena Kalliope Tria Prague Jana Zemena před prosincovým koncertem Kruhu přátel hudby Česká Třebová

Kdy a proč jste se začal zabývat osobností Antonína Dvořáka?

D. B. Asi v letech 1971–1975, postupně. Seznamoval jsem se s různými Dvořákovými díly, která mě ohromila svou krásou a hloubkou – vzpomínám si obzvláště na Sedmou symfonii a Klavírní trio F moll. Když jsem se chtěl o něm více dozvědět, zjistil jsem, že se o něm v angličtině příliš moc nepsalo a že byl považován neoprávněně za skladatele druhého řádu, zajímavého hlavně pro svou místní českou koloritu. Napsal jsem o něm pak svou disertační práci na udělení titulu PhD.

Jak jste spokojen s informovaností hudebního světa o díle a životě Antonína Dvořáka?

D. B. Jsem velmi spokojen s mírou zájmu o Dvořáka, ale stále o něm panují některé mylné představy.

Jak Vám je, když po mnoha letech od uvedení filmu Americké dopisy stále čtete na internetových stránkách České televize, že se jedná o „tajnou epizodu ze života Antonína Dvořáka“? Vy sám jste napsal do České televize dopis, kde s tímto tvrzením nesouhlasíte.

D. B. Je to nepochopitelné. Je to v podstatě lež. Není to „tajná“ epizoda, ale vymyšlená epizoda, která se nemohla stát – nejen, že není doložená, ale je v rozporu s tím, co víme, jaký ten Dvořák byl. Dostal jsem „odpověď“ od České televize, že chtěli zkoumat nějaké méně známé stránky Dvořákova života. Nezáleží snad na tom, jestli ty „stránky jeho života“ jsou pravdivé? Přitom těch neznámých, ale doložených stránek jeho života je dost a dost. Asi někdy zkusím napsat další dopis.

Dovědí se od Vás posluchači při koncertu nějak nové nebo neznáme skutečnosti ze života Antonína Dvořáka?

D. B. Určitě. Např. mám svou teorii o tom, co mohlo inspirovat Dvořáka k psaní „Dumek“. Nechte se překvapit!

Česká Třebová je městem železničářů. Myslíte, že by zde byl Antonín Dvořák ve svém živlu?

D. B. Ano, měl celoživotní intenzivní zájem o železnice a lokomotivy.

Pozvěte, prosím, ve zkratce posluchače na koncert.

D. B. Klavírní tria „Dumky“ a „Klid“ v úpravě pro cello a klavír jsou překrásná, vrcholná komorní díla, v kterých Dvořák sám účinkoval jako klavírista v únoru 1892 na koncertě v nedaleké Litomyšli v rámci svého turné na rozloučenou před odjezdem do Ameriky. Sukovo Klavírní trio c moll je krásné rané dílo, kterým Suk jako sedmnáctiletý přesvědčil Dvořáka, aby ho přijal do své kompoziční třídy, a které pak přepracoval do definitivní podoby pod jeho dohledem. Všechna díla zazní v úchvatném provedení klavírního Kalliope Tria – jsou to velmi dovední umělci s dokonalou souhrou.

Jste umělci, kteří jsou velmi vytíženi. Kdy a jak odpočíváte?

J. Z. Je to tak, hrajeme velké množství koncertů nejen v České republice, ale po celém světě. Učíme, pořádáme prázdninové hudební kurzy nebo festivaly. Naše díla opravdu moc volného času neobsahují. V našem triu je to ve volném čase hodně zábavné, každý ho trávíme úplně rozdílným způsobem. Já trávím čas nejraději jakoukoli fyzickou prací. Markétka, věřte nebo ne, odpočívá nejraději, když „si uklízí“.

Čím Vás oslovuje hudba Antonína Dvořáka?

J. Z. Bezesporu opravdovostí. Dvořákova hudba slaví úspěchy všude po celém světě, protože je tak nějak blízko lidské podstatě. Popisuje věci, které jsou vlastní každému z nás. Radost ze života, hravost, na druhou stranu i zámudčivost nebo smutek, bolest. Na rozdíl od reality ale popisuje všechno tak nějak zabalené do krásy. Dokáže vás pohltnout, zavřít do bubliny, kde čas plyne zcela jinou rychlostí a všechny vaše starosti zůstanou daleko za vámi.

Při koncertu zazní také skladba Josefa Suka. Cítíte v jeho hudbě ovlivnění Dvořákem?

J. Z. Josef Suk byl Dvořákovi po celý život hodně blízko, a proto z něj zcela jistě vychází. Nicméně se ve své hudbě zabývá jako kdyby jiným tématem. Pokud bych to měl přirovnat k malířům, pak by Dvořák maloval plenéry a Suk postavy a jejich příběhy. Suk vždy hodně reflektoval pocity jednotlivce.

Máte raději ryze hudebně zaměřený koncert, nebo Vám více vyhovuje prokládání skladeb mluveným slovem?

J. Z. To nemůžu říct, protože si skvělé koncerty dokážu představit na oba způsoby. Mluvené slovo má v sobě ohromnou sílu. Popisuje skutečnost daleko rychleji než hudba. Na druhou stranu bez mluveného slova se občas podaří udržet iluzi „bezčasí“ nebo zcela jiné doby, ve které autoři svou hudbu psali.

Děkuji za rozhovor.

Jaroslav Plocek

Partner KPH Česká Třebová